

[Aase Olesen]

tisk tager, hvad de kommer med af forslag. Det er en forpligtelse for begge parter, eksperter og politikere, og før vi tager den alvorligt, får vi aldrig en ordentlig sparepolitik. Dette være også sagt til statsministeren.

Socialministeren sagde, at han ville ned-sætte en arbejdsgruppe vedrørende finansieringen af boliger. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at et af de store problemer er den manglende mobilitet på boligmarkedet. Det er et meget vanskeligt problem i en situation, hvor vi skal spare, og hvor vi egentlig ikke kan sige, vi mangler boligareal her i landet. Derfor bliver det for os, for det radikale venstre, et spørgsmål, om man kan bruge de knappe ressourcer, vi har, sådan, at man måske kunne anvende noget af det boligareal, vi har, på en bedre, mere hensigtsmæssig måde. Vi har haft en idé om, at man kunne lave ungdomsboliger i eksisterende boliger, men hvorfor egentlig ikke også ældreboliger? Under alle omstændigheder: de ældre, der bor i for store boliger og i og for sig sagtens kan klare sig, men ikke ønsker sig så meget areal, kan jo have gavn af måske at have en ungdomsbolig i den ene ende af huset. Jeg mener, det var vigtigt, hvis socialministeren ville tage den idé, der er udkastet fra den radikale boligordførers side, med til sit arbejdsudvalg.

Tinning (VS):

Jeg kunne ikke forstå fru Aase Olesen anderledes, end at fru Aase Olesen mener, at vi ikke har nogen ordentlig sparepolitik. Det synes jeg er rart – efter at have erfaret, hvordan de radikale opførte sig i forbindelse med nedskæringen af bloktilskuddene, den delvise ødelæggelse af bistandsloven, spørgsmålet om karensdage og sådan noget. Det må vel betyde, at det radikale venstre erkender, at det, man laver, ikke er ordentligt. Nu mangler vi sådan set bare, at man ville holde op med at lave det.

Socialministeren kom op og sagde, at vi må se i øjnene, at der ikke kan blive tale om nogen reel udvidelse af selve pensionen i den nærmeste fremtid. Det var, som man siger, prisværdig klart. Nu er det sådan, at ældrekommissionen har udtrykt sig lige så prisværdig klart. Den har nemlig sagt, som jeg også citerede i mit første indlæg, at der er et klart og påtrængende behov for forhøjelse af pensionssatserne. Man må forstå socialmini-

steren sådan, at socialministeren siger: ja, det kan godt være, men det bliver der ikke noget af. Så er den diskussion slut, og så kan vi vente 10 år eller sådan noget.

Ældrekommissionen sagde også, at de økonomiske vilkår efter pensioneringen har indgribende betydning for ældres samlede livssituation. Socialministeren siger: nu vel, vi er jo realister – og hvad det ellers hedder – så derfor bliver der ingen forhøjelse af pensionssatserne. Men så må socialministeren også forklare os, hvordan det påvirker de ældres samlede livssituation i øvrigt, eller eventuelt sige, at det, at ældrekommissionen har sagt, at de økonomiske vilkår har indgribende betydning for ældres samlede livssituation, er bare noget pladder, det er ikke rigtigt, det er forkert. Enten fjerner socialministeren med en enkelt bemærkning det meste af grundlaget for en ordentlig ældrepolitik, eller også er det altså sådan, at socialministeren er afgørende uenig med ældrekommissionen. Det ville være godt at vide, hvilken af delene der er tale om.

Nu så jeg også, at statsministeren kom, og derfor gik jeg selvfølgelig straks hen og læste statsministerens åbningstale. Det er i det hele taget en god tale at blive klog af, når man forsøger at forstå, hvad regeringen forsøger at lave. Statsministeren sagde i sin åbningstale, at vi skal fremme den enkeltes initiativ og ansvarsfølelse over for egen situation og forståelsen for, at man ikke bare kan stille øgede krav til det offentlige. Nu er der jo ikke nogen i dette land, der tror, at man »bare« kan stille øgede krav til det offentlige, men den kamp med vindmøller må statsministeren for min skyld sådan set godt føre. Men jeg synes, socialministeren må have kikset lidt i forståelsen af, hvad det var, statsministeren sagde, når der tales om at fremme den enkeltes initiativ og ansvarsfølelse over for egen situation. Når ældrekommissionen taler om større selvbestemmelse for den enkelte, tilslutter socialministeren sig det. Når ældrekommissionen så taler om et klart behov for forhøjelse af pensionssatserne, så er der en sammenhæng, for netop for de ældre kan man ikke fremme noget som helst initiativ eller nogen som helst ansvarsfølelse, hvis man ikke vil give de ældre de midler, der er nødvendige for at tage ansvaret for deres eget liv, for selv at forsøge at klare sig uden,